

Sygn. akt I C 444/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Makaruk

Protokolant Kinga Dzieniszewska

po rozpoznaniu w dniu 05 kwietnia 2019 r. w Zambrowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko K. S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powódki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanego K. S. kwotę 3.600,00 (trzy tysiące sześćset i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 444/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do tutejszego Sądu w dniu 27 grudnia 2018 r. powódka (...) Sp. z o.o. w W. domagała się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego: wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w W. (...) z dnia 28 lutego 2018 r. oraz wyroku Sądu Rejonowego w W. (...) z dnia 15 października 2018 r. sygn. akt (...) utrzymującego w mocy wyrok zaoczny, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 6 listopada 2018 r..

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) K. M. (Z. P. G.) Kancelaria (...) w Z. prowadzi postępowanie egzekucyjne w sprawie (...) z wniosku wierzyciela K. S. przeciwko dłużnikowi (...) Sp. z o.o. w W. o świadczenie pieniężne. Powódka podniosła, że K. S. egzekwowaną względem powódki wierzytelność nabył w drodze Umowy Cesji zawartej w dniu 20 lipca 2015 r. od spółki (...) Sp. z o.o. w C., z którą powódka pozostawała w stosunkach gospodarczych. Powołała się, że rzeczona umowa cesji jest nieważna, gdyż w chwili jej zawarcia cedent (...) Sp. z o.o. w C. była dłużnikiem podatkowym.

Pozwany K. S. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu. Podał, że w ramach powództwa przeciwegzekucyjnego nie ma możliwości ponownego rozpoznania merytorycznego sprawy, zaś wszelkie zarzuty dotyczące nieważności umowy cesji powinny być podniesione w sprawie o zapłatę między stronami.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 20 lipca 2015 r. w C. pomiędzy (...) Sp. z o.o. w C. a K. S. została zawarta umowa cesji. Na mocy tejże umowy (...) Sp. z o.o. w C. przelała na rzecz K. S. wierzytelność przysługującą spółce wobec (...) Sp. z o.o. w W.. Wierzytelność ta związana była z niewykonaniem przez (...) Sp. z o.o. w W. umowy sprzedaży 220 ton pelletu ze słomy rzepakowej na cele grzewcze, na potwierdzenie czego została wystawiona faktura pro forma PF (...) na kwotę 97.416 zł. (...) Sp. z o.o. w C. opłaciła fakturę. (...) Sp. z o.o. w W. dostarczyła 110 ton pelletu i wystawiła faktury nr (...) na łączną kwotę 48.449,60 zł. Pozostałe 110 ton pelletu nie zostało dostarczone, a nadpłacona kwota nie została przez (...) Sp. z o.o.

w W. zwrócona. W oparciu o powyższą umowę cesji K. S. wystąpił do Sądu Rejonowego w W. (...) z powództwem skierowanym przeciwko (...) Sp. z o.o. w W. o zapłatę kwoty 42.511,39 zł z należnymi odsetkami.

Wyrokiem zaocznym wydanym w dniu 28 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w W. (...) w sprawie (...) zasądził od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz powoda K. S. kwotę 42.511,39 zł z odsetkami i kosztami procesu. Po rozpoznaniu sprzeciwu pozwanej od ww. wyroku Sąd Rejonowy w (...) utrzymał w mocy w całości wyrok zaoczny z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie (...). Wyrok uprawomocnił się w dniu 6 listopada 2018 r. Tytuł wykonawczy wydano wierzycielowi w dniu 20 listopada 2018 r.. Na podstawie tego tytułu wykonawczego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) K. M. (Z. P. G.) Kancelaria (...) w Z. prowadzi postępowanie egzekucyjne w sprawie (...) z wniosku wierzyciela K. S. przeciwko dłużnikowi (...) Sp. z o.o. w W. o świadczenie pieniądze.

Na dzień 21 grudnia 2018 r. na (...) Sp. z o.o. w C. ciążyły względem Urzędu Skarbowego w (...) zaległości podatkowe w łącznej wysokości 63.713 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: informację z KRS (k. 8-12), umowę cesji (k. 13), dokumenty zgromadzone w aktach spraw: (...) Sądu Rejonowego w (...), (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) K. Z. P. G..

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka jako podstawę swojego roszczenia wskazała przepis art. 840 § 1 pkt 1 kpc. Ponieważ w sprawie teoretycznie mógł mieć zastosowanie także art. 840 § 1 pkt 2 kpc, Sąd dokonał oceny zasadności powództwa pod kątem obydwu tych regulacji. Zgodnie z nimi dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części, jeżeli: 1. przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście; 2. Po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

Analiza powyższej regulacji wskazuje, że w drodze powództwa opozycyjnego można zwalczać jedynie sądowy tytuł wykonawczy, bez względu na to, od jakiego organu pochodzi tytuł egzekucyjny. Ważne jest tylko to, czy danemu tytułowi sąd nadał klauzulę wykonalności. Wytoczenie powództwa przeciwegzekucyjnego może bowiem nastąpić wyłącznie po nadaniu mu klauzuli wykonalności, chociaż nie jest konieczne, aby postępowanie egzekucyjne było już prowadzone. Żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego znajduje uzasadnienie tylko dopóty, dopóki istnieje możliwość wykonania tego tytułu. Powództwo przeciwegzekucyjne staje się zatem niedopuszczalne z chwilą, gdy wygasła wykonalność tytułu wykonawczego na skutek wyegzekwowania całego świadczenia albo też, gdy zobowiązanie w związku z zapłatą lub innym zdarzeniem przestało istnieć (por. wyr. SA w Warszawie z 26.11.2014 roku, VI ACA 276/14, Legalis).

Podstawa uwzględnienia powództwa opozycyjnego zachodzi wówczas, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego, a **gdy tytułem tym jest orzeczenie sądowe – po zamknięciu rozprawy, nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.** Chodzi zatem o zdarzenia materialnoprawne, z którymi łączy się powstanie, zmiana albo wygaśnięcie stosunku cywilnoprawnego.

Powódka żądając pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jako podstawę swojego żądania, wskazywała na nieważność umowy przelewu wierzytelności z uwagi na fakt, że cedent w chwili zawarcia tejże umowy był dłużnikiem podatkowym. Okoliczność ta w świetle treści przepisu 840 kpc nie może stanowić podstawy do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Nie jest to bowiem zdarzenie, które miało miejsce po powstaniu tytułu egzekucyjnego

będącego orzeczeniem sądowym, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, ani też żadna inna z okoliczności przewidzianych w art. 840 § 1 pkt 1 i 2 kpc.

W świetle słusznego i utrwalonego poglądu wyrażonego w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie II PR 372/72 (Legalis) powództwo opozycyjne przewidziane w art. 840 kpc nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem. W związku z tym nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia w oparciu o przepis art. 840 kpc.

Przedmiotem powództwa opozycyjnego przewidzianego w art. 840 jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy. Celem takiego powództwa nie jest natomiast ponowne merytoryczne rozpoznanie sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem. Nie stanowi ono nadzwyczajnego środka prawnego. W związku z tym, na podstawie art. 840 nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia (tak komentarz do art. 840 kpc pod red. Jankowski 2019, wyd. 3/Golinowska; Legalis).

Z uwagi na powyższe powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 265)